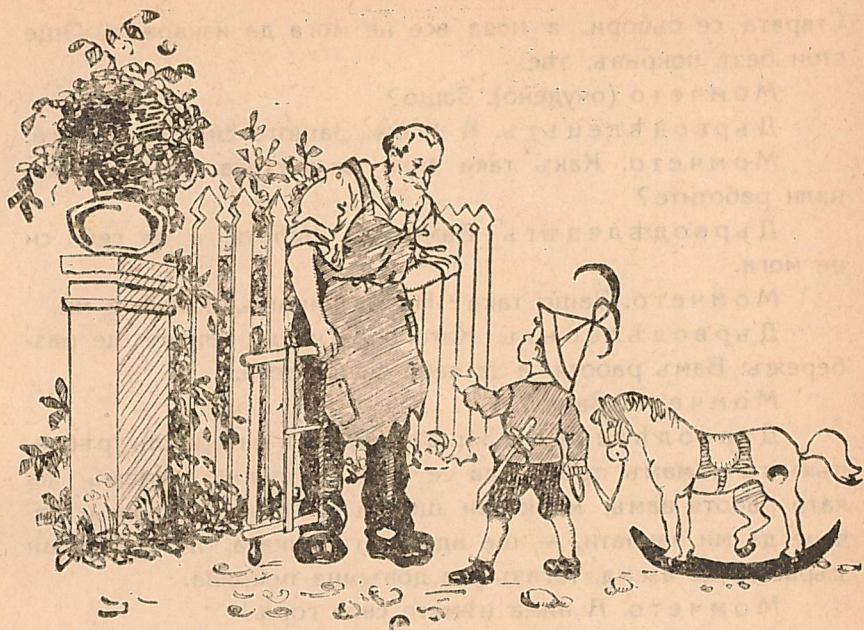

РАБОТНИКЪ И МОМЧЕ

сцена

Старъ дърводѣлецъ поправя дървената ограда на балконъ. Господарското осемгодишно момченце гледа работата на дърводѣлеца и се любува.

Момчето. Колко хубаво работите! Какъ ви викатъ?

Дърводѣлецътъ. Насъ ли какъ ни викатъ? Викаха ни Хролка, а сега вече Хролъ, и Савичъ отгорѣ.

Момчето. Колко хубаво работите, Хролъ Савичъ!

Дърводѣлецътъ. Щомъ се работи, трѣбва хубаво да се работи. Защо да работя лошо?

Момчето, Ами вие имате ли балконъ?

Дърводѣлецътъ (смѣе се). Ние ли? Ние, момченце, такъвъ балконъ си имаме, че тоя вашия нищо не струва при него. Нашиятъ балконъ е безъ прозорци, а влѣзешъ ли въ него — махай се. Ето какъвъ ни е балконътъ.

Момчето. Вие все се шегувате. Не наистина. Имате ли такъвъ балконъ? Сериозно питамъ.

Дърводѣлецътъ. Ехъ момченце мило ... балконъ! Какъвъ ти балконъ у хора като насъ? Ние нѣмаме покривъ надъ главата, а не балконъ. Отъ пролѣтесъ намислихъ да сторя.